

การศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการ
สื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน)
The Study of Demand for Undergraduate Education in Chinese for International
Communication (Thai-Chinese Dual Degree Program)

ณัฐกิตติ์ แสงคำเรือง

Nattakid Sangkamruang

อาจารย์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Lecturer from The International College Udonthani Rajabhat University

*Corresponding Author Email: Nattakid.sa@udru.ac.th

Received: 11 January 2026 Revised: 7 February 2026 Accepted: 8 February 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (2 ปริญญา ไทย-จีน) และ 2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 3 กลุ่ม จำนวน 91 คน ที่ได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการในการศึกษาต่อในหลักสูตรอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.92) โดยมีเหตุผลสำคัญคือเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารระดับนานาชาติ และ 2) แนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ควรเน้นความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนเชิงปฏิบัติในสถานการณ์จริง (ร้อยละ 86.8) บูรณาการร่วมกับทักษะการแปล (ร้อยละ 58.2) ควบคู่กับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (ร้อยละ 79.1) และการเคารพกฎระเบียบและวัฒนธรรมข้ามชาติ (ร้อยละ 74.7) โดยปัจจัยความร่วมมือที่เป็นกลยุทธ์สำคัญที่สุดคือ การสร้างความร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศในการพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรโดยยึดแนวคิดการจัดการศึกษาโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcome-Based Education: OBE) และการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คำสำคัญ: ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล, หลักสูตร 2 ปริญญา, ความต้องการศึกษาต่อ

Abstract

This research consists purposes were 1. To study the demand for further education in the Chinese for International Communication Program (Thai-Chinese Dual Degree) and 2. To propose guidelines for the development of the Bachelor of Arts Program in Chinese for International Communication (Thai-Chinese Dual Degree Program). This study employed a quantitative research design. The research instrument was a questionnaire. The sample consisted of three groups totaling 91 participants, selected using purposive sampling. The data collected from the questionnaires were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean and standard deviation. The findings revealed that 1) the demand for further education in the program is at a high level ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.92), driven primarily by the desire to increase educational opportunities and expertise in international communication and 2) guidelines for curriculum development should emphasize practical Chinese language proficiency in real-world situations (86.8%), integrated with translation skills (58.2%), while fostering professional ethics (79.1%) and respect for cross-cultural regulations and cultures (74.7%). A key strategic factor identified is the collaboration with international institutions. These results can serve as a framework for defining learning outcomes based on Outcome-Based Education (OBE) to develop competencies that meet stakeholder needs.

Keywords: Chinese for International Communication, Dual Degree Program, Enrollment Demand

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาจีนมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของโลก โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศจีน ทั้งด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทยได้จัดตั้งหลักสูตรภาษาจีนในหลากหลายสาขา เช่น ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาจีนธุรกิจ และภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อรองรับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานในอนาคต

เมื่อพิจารณาตลาดแรงงานในประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน พบว่าความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถด้านภาษาจีนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน เนื่องจากประเทศจีนเป็นคู่ค้ารายสำคัญและมีการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่หลายด้าน โดยเฉพาะในภาคธุรกิจบริการและอุตสาหกรรม เช่น งานแปลและล่าม งานประสานงาน และงานขาย ปัจจุบันบุคลากรที่มีทักษะภาษาจีนมักได้รับค่าตอบแทนและโอกาสทางอาชีพสูงกว่าบุคลากรทั่วไป ความต้องการดังกล่าวไม่ได้จำกัดเฉพาะในประเทศไทย แต่ยังคงครอบคลุมประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผลให้ภาษาจีนเป็นทักษะสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของแรงงานในระดับภูมิภาค

ด้วยเหตุนี้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนอย่างเข้มข้น หนึ่งในแนวทางสำคัญคือการจัดทำหลักสูตร 2 ปริญญา (ไทย-จีน) ซึ่งเป็นความร่วมมือทางวิชาการที่สอดคล้องกับกระแส

โลกาภิวัตน์ หลักสูตรดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ศึกษาในประเทศไทยและประเทศจีน และได้รับปริญญาจากสองสถาบัน ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษา ความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรมจีน ตลอดจนความสามารถในการสื่อสารบริบทข้ามวัฒนธรรม การทำงานร่วมกับชาวจีนและนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ หลักสูตรสองปริญญายังช่วยสร้างเครือข่ายทางวิชาการ และวิชาชีพให้แก่นักศึกษา ทั้งกับอาจารย์ เพื่อนร่วมชั้น และภาคธุรกิจในระดับนานาชาติ จึงเป็นหลักสูตรที่ไม่เพียงพัฒนาทักษะทางภาษา แต่ยังตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการบุคลากรที่มีทั้งความรู้ ทักษะ และประสบการณ์การใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างประเทศ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน) เพื่อสะท้อนมุมมองของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตร นโยบาย และการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศในบริบทความสัมพันธ์ไทย-จีนที่ทวีความสำคัญมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน)
2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน)

การทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อ

ในการศึกษาถึงมูลเหตุจูงใจและความต้องการเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (2 ปริญญา ไทย-จีน) ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดจาก ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์พฤติกรรมและความคาดหวังของผู้เรียน โดย Maslow (1943) ได้วางรากฐานทางความคิดว่า มนุษย์จะถูกขับเคลื่อนด้วยลำดับความต้องการที่ส่งต่อกันเป็นขั้นบันได ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาบริบทของการเลือกหลักสูตรภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา สามารถจำแนกประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

- 1.1 ความต้องการทางด้านกายภาพและปัจจัยพื้นฐาน (Physiological Needs) ในมิตินี้ ผู้เรียนมองว่าทักษะภาษาจีนเป็นทักษะวิชาชีพที่สำคัญต่อการสร้างอาชีพที่มั่นคงและสร้างรายได้ในระดับที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
- 1.2 ความต้องการความมั่นคงและสวัสดิภาพ (Safety Needs) การตัดสินใจเลือกหลักสูตรระบบ 2 ปริญญา สะท้อนถึงความต้องการวุฒิการศึกษาที่ได้รับการรับรองจากทั้งสองประเทศสร้างความมั่นใจในการหางานที่มั่นคงในอนาคต
- 1.3 ความต้องการด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Love and Belonging Needs) หลักสูตรนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมใหม่ผ่านการเดินทางไปศึกษาที่ประเทศจีน ซึ่งช่วยสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

1.4 ความต้องการการยอมรับและการเห็นคุณค่าในตนเอง (Esteem Needs) การที่ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาในหลักสูตร 2 ปริญญา ย่อมส่งผลโดยตรงต่อความภาคภูมิใจในตนเอง รวมถึงการได้รับการยกย่องจากคนรอบข้างและสังคม

1.5 ความต้องการบรรลุศักยภาพและเป้าหมายสูงสุด (Self-Actualization Needs) ถือเป็นแรงจูงใจในระดับสูงสุดที่ผู้เรียนต้องการ เพื่อที่จะเติบโตเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนตามอุดมคติที่ตนได้วางเป้าหมายไว้

2. แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร

แรงจูงใจสู่ความสำเร็จทางอาชีพและสมรรถนะภาษาจีนในระดับสากลถือเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร 2 ปริญญา (ไทย-จีน) โดยผู้เรียนส่วนใหญ่มุ่งหวังความก้าวหน้าในอาชีพและโอกาสทางเศรษฐกิจเป็นเป้าหมายหลัก จากงานวิจัยของอิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์ (2563) และอรัญญา แสนสระ และคณะ (2566) พบว่าแรงจูงใจภายในที่สูงที่สุดคือความต้องการแสวงหาอาชีพที่ดีกว่าในอนาคต ดังนั้น แนวทางการพัฒนาหลักสูตรจึงต้องตอบสนองความคาดหวังนี้ด้วยการยกระดับทักษะภาษาจีนให้เข้มข้นสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน HSK ระดับ 5 ซึ่งเป็นระดับความเชี่ยวชาญที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงสุด โดยเฉพาะในสายงานล่าม การขาย และการประสานงานระหว่างประเทศ เพื่อบ่มเพาะบัณฑิตให้เป็นมืออาชีพพร้อมก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่มีการลงทุนร่วมกับประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง ตามแนวคิดของปิยนาด ปิยสาธิต (2564) และถนอมศักดิ์ ศรีจันทร์ และนันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์ (2567)

หัวใจสำคัญที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือการจัดการเรียนการสอนรูปแบบความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง (Direct Experience) จากการใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมของเจ้าของภาษา ซึ่งพรเพ็ญ จุไรยานนท์ และคณะ (2567) ระบุว่าปัจจัยหลักในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันระดับสากล การศึกษาในรูปแบบ 2 ปริญญานี้ไม่เพียงแต่สร้างความมั่นคงในอาชีพที่เหนือกว่าหลักสูตรทั่วไป แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการ โดยบัณฑิตจะได้รับวุฒิการศึกษาที่ได้รับยอมรับจากทั้งสองประเทศ ซึ่งช่วยการันตีโอกาสทางเศรษฐกิจที่มั่นคงตามแนวทางที่อิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์ (2563) ได้เสนอไว้

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของหลักสูตรยังขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านการบริหารจัดการและความคุ้มค่า โดยเฉพาะการจัดหาทุนสนับสนุนและการกำหนดโครงสร้างค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ (ณัฐนาถณ์ เดชราช และคณะ, 2565) ควบคู่ไปกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติภายใต้เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่เข้มแข็งเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียนในการพัฒนาศักยภาพตนเองสู่ความเป็นเลิศ การพัฒนาหลักสูตรในปัจจุบันจึงต้องมุ่งเน้นแนวคิด การจัดการศึกษาโดยใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (Outcome-Based Education: OBE) โดยนำความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) มาเป็นตัวกำหนดสมรรถนะ (Competency-based Curriculum) ทั้งในด้านการสื่อสารภาษาจีนเชิงปฏิบัติ ทักษะวิชาชีพ และการทำงานในบริบทนานาชาติ

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรต้องเน้นการผสมผสานทักษะภาษาจีนระดับสูง (Hard Skills) เข้ากับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Soft Skills) เช่น ทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีจริยธรรมวิชาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้หลักสูตร 2 ปริญญา (ไทย-จีน) สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล เป็นกลไกสำคัญในการผลิตบุคลากรคุณภาพสูงที่สามารถตอบโจทย์ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมในเวทีเศรษฐกิจระดับนานาชาติได้อย่างยั่งยืน ตามทัศนะของปิยนาด ปิยสาธิต (2564) และพรเพ็ญ จุไรยานนท์ และคณะ (2567)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชากรเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล ดังนี้ 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า 2) ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการด้านภาษาจีน 3) ครูอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน 4) อาจารย์ประจำหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร 5) นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำลังศึกษาด้านภาษาจีน 6) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าในสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน 7) ผู้ใช้บัณฑิต 8) ผู้ประกอบอาชีพด้านภาษาจีน ประชากรดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถให้ข้อมูลด้านความต้องการและความคิดเห็นที่สามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้ แต่เนื่องด้วยผู้วิจัยไม่สามารถระบุจำนวนที่ชัดเจนของขนาดประชากรได้ จึงเลือกใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมตามเกณฑ์การศึกษาในครั้งนี้

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อหลักสูตร จำนวน 91 คน ซึ่งตัวอย่างได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีเกณฑ์คุณสมบัติตรงตามการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกด้านความต้องการและความคิดเห็นต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการเรียนภาษาจีน 2) กลุ่มครู อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและการพัฒนาหลักสูตร 3) กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ผู้ประกอบการ และผู้ประกอบอาชีพด้านภาษาจีน ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องในด้านภาษาจีน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามขึ้นเพื่อใช้ในการสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปีปริญญา ไทย-จีน) โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความจำเป็นและความสำคัญในการเปิดหลักสูตร ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับและแบบสอบถามความคิดเห็นแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice Survey) โดยคัดเลือกจากค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับ 1-4 (Top Rank) ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิตของหลักสูตร ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice Survey) โดยคัดเลือกจากค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับ 1-4 (Top Rank) ตอนที่ 4 แบบสอบถามแนวทางการรับเข้าผู้เรียนและการสร้างความร่วมมือเพื่อเพิ่มศักยภาพของหลักสูตร ใช้แบบวัดระดับความคิดเห็นเฉลี่ยจากผู้ตอบแบบสำรวจ (Likert Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสะท้อนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างอิสระ เพื่อให้เครื่องมือมีคุณภาพและความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, น.200) และได้ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เพียงพอ

สำหรับการทดสอบนำร่อง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นเบื้องต้น (Hertzog, M. A, 2008, p.185-187) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.89 (ระดับดี) บ่งชี้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสูงมาก (George, D., and Mallery, P, 2003)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผ่านการใช้แบบสอบถามที่ออกแบบขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็น ความต้องการ และทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล รวมถึงการขอข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาประมวลผลและใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data Analysis) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Online Survey) มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows โดยหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) โดยแบบสอบถามส่วนที่ 1 ใช้การหาค่าสถิติเป็นแบบร้อยละ ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดระดับความคิดเห็นเฉลี่ยจากผู้ตอบแบบสำรวจ (Likert Scale) 5 ระดับและแบบสอบถามความคิดเห็นแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice Survey) คัดเลือกจากค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับ 1-4 (Top Rank) ส่วนที่ 3 ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice Survey) โดยคัดเลือกจากค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับ 1-4 (Top Rank) ส่วนที่ 4 เป็นแบบวัดระดับความคิดเห็นเฉลี่ยจากผู้ตอบแบบสำรวจ (Likert Scale) 5 ระดับ และส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสำรวจ โดยจะหาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่ตรงกันเป็นแบบร้อยละและแบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 ด้าน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและแนวโน้มของข้อมูล ประกอบด้วย 1) ค่าร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการ และความสำคัญในการเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน)

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความต้องการและความสำคัญในการเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน) พบว่า ความต้องการในการเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน) อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.92) โดยผู้วิจัยสามารถจำผลตามตารางที่ 1-8 ดังนี้

1.1 ความสำคัญและความจำเป็นในการเปิดหลักสูตร

ตารางที่ 1 ความสำคัญในการเปิดหลักสูตร

	ตัวเลือก	ความถี่	ร้อยละ
1	เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนด้านภาษาจีนให้มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านภาษาและการสื่อสารในระดับนานาชาติ	57	62.6
2	มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษาจีนในบริบทธุรกิจและการสื่อสารระหว่างประเทศในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	44
3	เพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีความต้องการบุคลากรที่ใช้ภาษาจีนในไทย	30	33
4	ความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ใช้ภาษาจีนเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	22	24.2

จากตารางที่ 1 พบว่า เหตุผลความจำเป็นในการเปิดหลักสูตรมุ่งเน้นที่การยกระดับศักยภาพผู้เรียนสู่สากลเป็นประเด็นสำคัญสูงสุด เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนด้านภาษาจีนให้มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านภาษาและการสื่อสารในระดับนานาชาติ จำนวน 57 คน (ร้อยละ 62.6) รองลงมา คือ ความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษาจีนในบริบทธุรกิจและการสื่อสารระหว่างประเทศในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 44) เพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีความต้องการบุคลากรที่ใช้ภาษาจีนในประเทศไทย จำนวน 30 คน (ร้อยละ 33) และความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ใช้ภาษาจีนเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำนวน 22 คน (ร้อยละ 24.2) ตามลำดับ

1.2 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครแบ่งออกเป็น 7 ด้าน สามารถจำผลได้ ดังนี้

1) ด้านคุณสมบัติพื้นฐาน

ตารางที่ 2 คุณสมบัติพื้นฐานที่เหมาะสมของผู้สมัครเข้าศึกษาในหลักสูตร

	คุณสมบัติพื้นฐานที่เหมาะสมของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร	ความถี่	ร้อยละ
1	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าในสายสามัญหรือสายอาชีพที่เกี่ยวข้อง	54	59.3
2	มีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ และสามารถปรับตัวในการศึกษาในสองระบบ (ไทย-จีน)	47	51.6
3	มีความสนใจด้านการสื่อสารระหว่างประเทศ วัฒนธรรมจีน หรือการทำงานในบริบทนานาชาติ	40	44
4	มีผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) อยู่ในระดับดี/มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย	40	44

จากตารางที่ 2 พบว่า ประเด็นสำคัญที่สุด คือ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าทั้งสายสามัญและอาชีพ จำนวน 54 คน (ร้อยละ 59.3) รองลงมาคือ มีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ และสามารถปรับตัวในการศึกษาในสองระบบ (ไทย-จีน) จำนวน 47 คน (ร้อยละ 51.6) มีความสนใจด้านการสื่อสารระหว่างประเทศ วัฒนธรรมจีน หรือการทำงานในบริบทนานาชาติ และมีผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) อยู่ในระดับดี/มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย จำนวน 40 คน (ร้อยละ 44) ตามลำดับ

2) ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

ตารางที่ 3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

	ผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร ควรมีผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ใดบ้าง	ความถี่	ร้อยละ
1	มีทักษะภาษาจีนและสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างมีอาชีพ ทั้งในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)	66	72.5
2	เข้าใจหลักการและแนวคิดทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและสามารถประยุกต์ใช้ในบริบททางวิชาชีพได้จริง	61	67
3	มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมจีน และสามารถประยุกต์ใช้ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	39	42.9
4	มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารกับผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม	39	42.9

จากตารางที่ 3 พบว่า ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง พบว่า มีทักษะภาษาจีนและสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างมีอาชีพ ทั้งในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) มีผู้เห็นด้วยสูงถึง 66 คน (ร้อยละ 72.5) รองลงมาคือ เข้าใจหลักการและแนวคิดทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร และสามารถประยุกต์ใช้ในบริบททางวิชาชีพได้จริง จำนวน 61 คน (ร้อยละ 67) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมจีน และสามารถประยุกต์ใช้ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารกับผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 39 คน (ร้อยละ 42.9) ตามลำดับ

3) ความรู้ที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

ตารางที่ 4 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

	ความรู้ที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต	ความถี่	ร้อยละ
1	ความรู้ด้านภาษาจีน: การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษร ทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาจีนอย่างคล่องแคล่ว	69	75.8
2	การแปล: ทักษะในการแปลจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน	47	51.6
3	ศิลปะและวัฒนธรรมจีน: ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมจีน	42	46.2
4	การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: รู้และเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถสื่อสารและทำงานร่วมกับคนจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง	38	41.8

จากตารางที่ 4 พบว่า ความรู้ด้านภาษาจีน: การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษร ทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาจีนอย่างคล่องแคล่ว มีผู้เห็นชอบถึง 69 คน (ร้อยละ 75.8) รองลงมาคือ ทักษะในการแปลจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จำนวน 47 คน (ร้อยละ 51.6) ศิลปะและวัฒนธรรมจีน: ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมจีน จำนวน 42 คน (ร้อยละ 46.2) และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: รู้และเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถสื่อสารและทำงานร่วมกับคนจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง จำนวน 38 คน (ร้อยละ 41.8) ตามลำดับ

4) ทักษะเฉพาะสาขาวิชาที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

ตารางที่ 5 ทักษะเฉพาะสาขาวิชาที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

ทักษะเฉพาะสาขาวิชาที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต		ความถี่	ร้อยละ
1	ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน: ความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาจีน สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีน ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว	79	86.8
2	ทักษะการอ่าน-เขียน: ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาจีนในบริบทที่หลากหลาย	55	60.4
3	การแปลภาษา: ทักษะในการแปลข้อความจากจีนเป็นภาษาไทย และจากไทยเป็นจีน	53	58.2
4	การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: ความสามารถในการเข้าใจและจัดการกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม	38	41.8

จากตารางที่ 5 พบว่า ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน: ความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาจีน สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว มีผู้เห็นด้วยสูงถึง 79 คน (ร้อยละ 86.8) รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน-เขียน: ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาจีนในบริบทที่หลากหลาย จำนวน 55 คน (ร้อยละ 60.4) การแปลภาษา: ทักษะในการแปลข้อความจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จำนวน 53 คน (ร้อยละ 58.2) และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: ความสามารถในการเข้าใจและจัดการกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม จำนวน 38 คน (ร้อยละ 41.8) ตามลำดับ

5) ทักษะทั่วไปที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

ตารางที่ 6 ทักษะทั่วไปที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

ทักษะทั่วไปที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต		ความถี่	ร้อยละ
1	ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นในบริบทพหุวัฒนธรรม	68	74.7
2	ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศในบริบทวิชาชีพ (เช่น ภาษาจีน อังกฤษ หรือภาษาอื่น ๆ)	52	57.1
3	ทักษะการบริหารจัดการเวลา การทำงานเป็นทีม และการจัดการโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ	41	45.1
4	ทักษะการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้งในรูปแบบการพูดและการเขียน	35	38.5

จากตารางที่ 6 พบว่า ทักษะการสื่อสารและการทำงานในสังคมพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญสูงสุด มีผู้เห็นด้วยสูงถึง 68 คน (ร้อยละ 74.7) รองลงมาคือ ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศในบริบทวิชาชีพ (เช่น ภาษาจีน อังกฤษ หรือภาษาอื่น ๆ) จำนวน 52 คน (ร้อยละ 57.1) ทักษะการบริหารจัดการเวลา การทำงานเป็นทีม และการจัดการโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 41 คน (ร้อยละ 45.1) และทักษะการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้งในรูปแบบการพูดและการเขียน จำนวน 35 คน (ร้อยละ 38.5) ตามลำดับ

6) คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

ตารางที่ 7 คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต		ความถี่	ร้อยละ
1	ความรับผิดชอบ: มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย	72	79.1
2	ความตั้งใจเรียนรู้: มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	59	64.8
3	การเปิดรับความคิดเห็น: ยอมรับและพิจารณาความคิดเห็นจากผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์	51	56
4	ความอดทน: สามารถเผชิญกับความยากลำบากและความท้าทายได้อย่างมีสติ/ความคิดเชิงบวก: มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและความร่วมมือกับผู้อื่น	48	52.7

จากตารางที่ 7 พบว่า ความรับผิดชอบ: มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย มีผู้เห็นด้วยถึง 72 คน (ร้อยละ 79.1) รองลงมาคือ ความตั้งใจเรียนรู้: มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ จำนวน 59 คน (ร้อยละ 64.8) การเปิดรับความคิดเห็น: ยอมรับและพิจารณาความคิดเห็นจากผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 51 คน (ร้อยละ 56) และความอดทน: สามารถเผชิญกับความยากลำบากและความท้าทายได้อย่างมีสติ/ความคิดเชิงบวก: มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและความร่วมมือกับผู้อื่น จำนวน 48 คน (ร้อยละ 52.7) ตามลำดับ

7) คุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

ตารางที่ 8 คุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต

คุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่จำเป็นสำหรับบัณฑิต		ความถี่	ร้อยละ
1	เคารพกฎระเบียบ กติกา และวัฒนธรรมขององค์กร รวมถึงวัฒนธรรมการสื่อสารข้ามชาติ	68	74.7
2	ความซื่อสัตย์: มีความจริงใจในการสื่อสารและการทำงาน ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ไม่คัดลอกหรือแอบอ้างผลงานผู้อื่น	64	70.3
3	ความเคารพ: เคารพความคิดเห็นและความแตกต่างของผู้อื่น รวมถึงวัฒนธรรมที่หลากหลาย	60	65.9
4	ความรับผิดชอบ: รับผิดชอบต่อภาระกิจและผลลัพธ์ของตนเอง	54	59.3

จากตารางที่ 8 พบว่า การเคารพกฎระเบียบ กติกา และวัฒนธรรมขององค์กร รวมถึงวัฒนธรรมการสื่อสารข้ามชาติ โดยมีผู้เห็นด้วยสูงถึง 68 คน (ร้อยละ 74.7) รองลงมา คือ ความซื่อสัตย์: มีความจริงใจในการสื่อสารและการทำงาน ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ไม่คัดลอกหรือแอบอ้างผลงานผู้อื่น จำนวน 64 คน (ร้อยละ 70.3) ความเคารพ: เคารพความคิดเห็นและความแตกต่างของผู้อื่น รวมถึงวัฒนธรรมที่หลากหลาย จำนวน 60 คน (ร้อยละ 65.9) และความรับผิดชอบ: รับผิดชอบต่อผลของการกระทำและผลลัพธ์ของตนเอง จำนวน 54 คน (ร้อยละ 59.3) ตามลำดับ

2. แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน)

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน) ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 9-10 ดังนี้

ตารางที่ 9 แนวทางการรับเข้าผู้เรียนและการสร้างความร่วมมือเพื่อเพิ่มศักยภาพ

	ข้อความถาม	Mean	S.D.	แปลผล
1	ผู้ที่สมัครเข้าเรียนในหลักสูตรนี้หากมีผลสอบ วัดระดับภาษาจีน (HSK) ระดับ 2 ขึ้นไป หลักสูตรจำเป็นต้องเทียบรายวิชาหรือยกเว้นการเรียนในบางรายวิชาที่เทียบเท่าได้	3.80	1.10	สำคัญมาก
2	หลักสูตรจำเป็นต้องมีการทำความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อเก็บหน่วยกิตให้นักเรียนที่สนใจเข้าเรียนในหลักสูตรนี้ล่วงหน้า	3.98	0.93	สำคัญมาก
3	ความต้องการในการร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศในการพัฒนาหลักสูตร	4.35	0.73	สำคัญมาก
4	ความต้องการในการร่วมมือกับองค์กรภาคธุรกิจในการพัฒนาหลักสูตร (ในประเทศ)	4.26	0.78	สำคัญมาก
5	ความต้องการในการร่วมมือกับองค์กรภาคธุรกิจในการพัฒนาหลักสูตร (ต่างประเทศ)	4.23	0.77	สำคัญมาก

จากตารางที่ 9 พบว่า จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การสร้างความร่วมมือในระดับเครือข่าย โดยสามารถจำแนกประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1) การยกระดับหลักสูตรผ่านความร่วมมือกับสถาบันและองค์กรธุรกิจ (ระดับความสำคัญสูงสุด) ทิศทางหลักที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นพ้องว่ามีความสำคัญมากที่สุด คือ การสร้างความร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ $\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือ การร่วมมือกับองค์กรภาคธุรกิจในประเทศ ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.78) และ องค์กรภาคธุรกิจต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

2) แนวทางการเชื่อมโยงกับกลุ่มเป้าหมายในระดับโรงเรียน (ระดับความสำคัญมาก) ในด้านการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจกับ การสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อเก็บหน่วยกิตล่วงหน้า (Pre-degree) สำหรับนักเรียนที่มีความสนใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.93)

3) มาตรการสนับสนุนด้านการรับเข้าและการเทียบโอน สำหรับการบริหารจัดการภายในเพื่อจูงใจผู้เรียนที่มีทักษะภาษาอยู่แล้ว พบว่าแนวทางการเทียบรายวิชาหรือยกเว้นการเรียนในบางรายวิชาสำหรับผู้ที่มีผลสอบ HSK ระดับ 2 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 1.10)

และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

ตารางที่ 10 การแปลผลและสัดส่วนข้อเสนอแนะต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน)

ข้อเสนอแนะ		สัดส่วนร้อยละ
1	พัฒนาทักษะภาษาจีนและการสื่อสารเชิงปฏิบัติ	35
2	เสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมและประสบการณ์จากเจ้าของภาษา	25
3	ปรับโครงสร้างหลักสูตรให้ตอบสนองตลาดและการทำงานจริง	20
4	เพิ่มความยืดหยุ่นและสนับสนุนการเรียนต่างประเทศ	10
5	อื่นๆ / ข้อเสนอแนะทั่วไป	10

จากตารางที่ 10 พบว่า การรวบรวมความคิดเห็นปลายเปิดของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปแนวทางออกเป็น 5 ด้านหลัก เริ่มจากการยกระดับทักษะภาษาจีนสู่การปฏิบัติจริง (ร้อยละ 35) ที่เน้นการปูพื้นฐานเข้มข้นตั้งแต่ชั้นปี 1 และการเตรียมความพร้อมสอบ HSK/HSKK ควบคู่ไปกับการสร้างประสบการณ์ตรงข้ามวัฒนธรรม (ร้อยละ 25) ผ่านการบูรณาการประวัติศาสตร์และการฝึกงาน ณ ประเทศจีนเพื่อเรียนรู้จากเจ้าของภาษา ด้านการปรับหลักสูตรตามความต้องการของตลาดงาน (ร้อยละ 20) มุ่งเน้นรายวิชาเฉพาะทางด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการด้วยแนวทางการสื่อสารจริงและจริยธรรมวิชาชีพ ขณะที่ความยืดหยุ่นและการสนับสนุนการศึกษาต่างประเทศ (ร้อยละ 10) เน้นการบริหารจัดการแผนการเรียนที่เอื้อต่อการรับทุนรัฐบาลจีนและการไปศึกษาต่อในระดับนานาชาติ สุดท้ายคือการสร้างความยั่งยืนของหลักสูตร (ร้อยละ 10) ที่สอดคล้องกับโลกปัจจุบันเพื่อสร้างความมั่นใจในการประกอบอาชีพ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน) พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อและสนับสนุนการเปิดหลักสูตรในระดับสูง ($\bar{x} = 4.14, S.D. = 0.92$) โดยมีประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงความต้องการ ดังนี้

1.1 ความสำคัญและความจำเป็นในการเปิดหลักสูตร เหตุผลที่มีความสำคัญสูงสุดคือ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนด้านภาษาจีนให้มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านภาษาและการสื่อสารในระดับนานาชาติ (ร้อยละ 62.6) รองลงมาคือความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษาจีนในบริษัทธุรกิจและสังคมในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 44.0) และเพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่ใช้ภาษาจีนในประเทศไทย (ร้อยละ 33.0) ตามลำดับ

1.2 คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา (สรุปตาม 7 ด้านหลัก) กลุ่มเป้าหมายเห็นว่าบัณฑิตในหลักสูตรนี้ควรมีคุณสมบัติที่ครอบคลุมทั้ง 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านคุณสมบัติพื้นฐาน สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 59.3) และมีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ระบบ 2 ปริญญา (ร้อยละ 51.6) 2) ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง สามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีอาชีพทั้ง 4 ทักษะ (ร้อยละ 72.5) และประยุกต์ใช้ในบริบทวิชาชีพได้จริง (ร้อยละ 67.0) 3) ด้านความรู้ที่จำเป็น เน้น

ความรู้ด้านภาษาจีนขั้นพื้นฐานถึงขั้นสูง (ร้อยละ 75.8) และทักษะการแปลระหว่างไทย-จีน (ร้อยละ 51.6) 4) ด้านทักษะเฉพาะสาขาวิชา ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ มีความสำคัญสูงสุด (ร้อยละ 86.8) 5) ด้านทักษะทั่วไป เน้นการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรม (ร้อยละ 74.7) 6) ด้านคุณลักษณะหรือพฤติกรรม มีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ (ร้อยละ 79.1) และมีความตั้งใจเรียนรู้สิ่งใหม่ (ร้อยละ 64.8) 7) ด้านคุณธรรม จริยธรรม เคารพกฎระเบียบและวัฒนธรรมข้ามชาติ (ร้อยละ 74.7) และมีความซื่อสัตย์ในการทำงาน (ร้อยละ 70.3)

1.3 แรงจูงใจในการรับเข้า (ด้านแนวทางการบริหารจัดการ) จากการวิจัยพบว่ามี 4 ประเด็นหลัก ที่สร้างแรงจูงใจและเพิ่มศักยภาพในการรับผู้เรียน 1) การร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศในการพัฒนาหลักสูตรมีความสำคัญสูงสุด ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.73) 2) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจทั้งในไทยและต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.78 และ $\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.77 ตามลำดับ) 3) การสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อเก็บหน่วยกิตล่วงหน้า (Pre-degree) ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.93) 4) การสร้างแรงจูงใจด้วยการเทียบโอนรายวิชาสำหรับผู้ที่มีผลสอบ HSK ระดับ 2 ขึ้นไป ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 1.10)

2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสากล (หลักสูตร 2 ปริญญา ไทย-จีน) พบว่า แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งเป็น 4 มิติหลัก ดังนี้

2.1 ด้านโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร (Knowledge & Skills) 1) เน้นความรู้ด้านภาษาจีนที่ครบวงจร (การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษร) ที่ร้อยละ 75.8 โดยเฉพาะทักษะ 2) การฟัง-พูดภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญสูงสุดที่ร้อยละ 86.8 3) บูรณาการทักษะการแปลระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนที่ร้อยละ 58.2 และความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมจีนเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่ร้อยละ 42.9 4) เพิ่มรายวิชาเฉพาะทางตามความต้องการของตลาดแรงงาน เช่น การท่องเที่ยว โรงแรม และธุรกิจบริการอื่น ๆ (ร้อยละ 20)

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) 1) มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่สูงเป็นประเด็นสำคัญที่สุดที่ร้อยละ 79.1 และมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมที่ร้อยละ 74.7 2) ใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 35) และใช้แนวทางการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อสร้างความเข้าใจในบริบทวิชาชีพจริงที่ร้อยละ 67

2.3 ด้านการสร้างความร่วมมือและเครือข่าย (Collaboration) 1) ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ ควรให้ความสำคัญสูงสุดกับการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถาบันต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.73) และการร่วมมือกับองค์กรภาคธุรกิจต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.77) 2) ด้านความร่วมมือในประเทศ มุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายกับองค์กรภาคธุรกิจ ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.78) และการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อเก็บหน่วยกิตล่วงหน้า (Pre-degree) ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.93)

2.4 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติ (Ethics) 1) ปลูกฝังการเคารพกฎระเบียบ กติกา และวัฒนธรรมขององค์กร รวมถึงวัฒนธรรมการสื่อสารข้ามชาติ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญสูงสุดที่ร้อยละ 74.7 2) ส่งเสริมความซื่อสัตย์ในการทำงานที่ร้อยละ 70.3 และความมีจิตสาธารณะซึ่งสะท้อนผ่านการมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและความร่วมมือกับผู้อื่นที่ร้อยละ 52.7

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

1. ความต้องการศึกษาต่อและคุณสมบัติที่คาดหวัง ประกอบด้วย

1.1 จากผลการวิจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อเพื่อความมั่นคงและศักยภาพสูงสุด (Maslow's Hierarchy) พบว่ากลุ่มเป้าหมายมีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ($\bar{x} = 4.14, S.D. = 0.92$) โดยเน้นการยกระดับศักยภาพสู่ระดับสากล (ร้อยละ 62.6) และความต้องการอาชีพที่มั่นคง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนขับเคลื่อนด้วย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) และความต้องการบรรลุศักยภาพสูงสุดของตนเอง (Self-Actualization Needs) ตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow, 1943) ผู้วิจัยมองว่าการศึกษาในหลักสูตร 2 ปริญญาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความปลอดภัยในสายอาชีพและรายได้เลี้ยงชีพในอนาคต สอดคล้องกับปริญญา แสนสระ และคณะ (2566) ศึกษาเรื่อง การสำรวจความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยและภาษาจีนเพื่ออุตสาหกรรมบริการ และถนอมศักดิ์ ศรีจันทร์ และนันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์ (2567) ศึกษาเรื่องการศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ระบุว่าแรงจูงใจภายในที่สูงที่สุดในการศึกษาต่อคือความต้องการหาอาชีพที่ดีกว่าและการเป็นผู้ปฏิบัติงานมืออาชีพในโลกอนาคต

1.2 ด้านคุณสมบัติและทักษะที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน ผลวิจัยพบว่าทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนในสถานการณ์จริงเป็นสิ่งที่ต้องการสูงสุด (ร้อยละ 86.8) และคาดหวังผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมืออาชีพทั้ง 4 ทักษะ (ร้อยละ 72.5) รวมถึงการประยุกต์ใช้ได้จริง (ร้อยละ 67.0) สามารถอภิปรายได้ว่ากลุ่มเป้าหมายรับรู้ถึงความต้องการของตลาดแรงงานไทยที่ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางภาษาจีนสูง โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจบริการและอุตสาหกรรม สอดคล้องกับปิยนถ ปิยสาธิต (2564) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนในตลาดแรงงานไทยผ่านสื่อสารสนเทศออนไลน์ ที่พบว่า ตลาดแรงงานต้องการผู้ที่มีความเชี่ยวชาญภาษาจีนในระดับ HSK 5 เพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งล่าม ประสานงาน และงานขาย ซึ่งเป็นตำแหน่งงานที่มีความต้องการบุคลากรสูงสุด

2. แนวทางการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย

2.1 มาตรฐานหลักสูตร 2 ปริญญา กับการสร้างการยอมรับสากล (Esteem Needs) ผลวิจัยชี้ให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญที่สุดคือการร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศ และการจัดการเรียนการสอนแบบ 2 ประเทศ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.35, S.D. = 0.73$) จะเห็นได้ว่ากลุ่มเป้าหมายให้ความสำคัญกับความต้องการการยกย่องและเกียรติ (Esteem Needs) ผ่านวุฒิการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากทั้งไทยและจีน ซึ่งช่วยเพิ่มความภาคภูมิใจและภาพลักษณ์ทางสังคม สอดคล้องกับพรเพ็ญ จุไรยานนท์ และคณะ (2567) ศึกษาเรื่องความต้องการการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ระบุว่าผู้เรียนคาดหวังประสบการณ์ตรง (Direct Experience) จากการเรียนในประเทศจีนเพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันในเวทีโลก และสอดคล้องกับฉวีธนาภรณ์ เดชราช และคณะ (2565) ศึกษาเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาจีนวิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่พบว่า ปัจจัยด้านความคุ้มค่าและทุนการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

2.2 การบูรณาการทักษะสื่อสารและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผลวิจัยที่เน้นทักษะการแปล (ร้อยละ 58.2) ควบคู่กับความรับผิดชอบ (ร้อยละ 79.1) และความซื่อสัตย์ (ร้อยละ 70.3) อภิปรายได้ว่าแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต้องมุ่งเน้นทั้ง Hard Skills

และ Soft Skills โดยใช้การสอนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อให้บัณฑิตมีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการ ต้องการ สอดคล้องกับปริมาณ กลิ่นสุคนธ์ (2563) ศึกษาเรื่อง ความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีสองปริญญา ปริญญาตรีต่อโท และปริญญาโทของนักศึกษาวิทยาลัยนิตยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต และวราหา รุ่งบานจิต และคณะ (2559) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เสนอว่าหลักสูตรควรเน้นการประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองและการฝึกปฏิบัติงานจริง เพื่อสร้างความพร้อมในการทำงานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา ซึ่งการบูรณาการทักษะการสื่อสารที่เข้มแข็งและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีเยี่ยมจะเป็นจุดเด่นของหลักสูตรนี้ ที่จะช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในสายอาชีพที่มั่นคงในอนาคต สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในระบบอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่มีการลงทุนร่วมกับประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง

2.3 ผลการวิจัยสะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิด Outcome-Based Education (OBE) ซึ่งมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและวัดผลได้แทนการเน้นเพียงเนื้อหา (Spady, W. G, 1994) โดยหลักสูตรควรเน้นสมรรถนะการสื่อสารเชิงปฏิบัติและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผ่านการออกแบบการเรียนการสอนและการวัดผลที่สอดคล้องกัน (Constructive Alignment) (Biggs, J., and Tang, C, 2011) นอกจากนี้ การใช้ผลสอบ HSK และ HSKK เป็นตัวชี้วัดยังสอดคล้องกับแนวทาง OBE ในการประเมินผลลัพธ์ตามมาตรฐานสากล ซึ่งสะท้อนความพร้อมของบัณฑิตต่อตลาดแรงงานระหว่างประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม (Harden, R. M, 2002)

สรุปผลอภิปรายผลการวิจัยนี้ยืนยันว่าการพัฒนาหลักสูตร 2 ปริญญา เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามแนวคิด Maslow (1943) โดยใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศขับเคลื่อนหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education (OBE) ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่เน้นสมรรถนะการสื่อสารเชิงปฏิบัติและมาตรฐานสากล โดยใช้ผลสอบ HSK และ HSKK เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จและประเมินคุณภาพหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อผลิตบัณฑิตให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

การวิเคราะห์ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ นำมาซึ่งข้อค้นพบหลักและองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา ดังนี้

1. บัณฑิตแบบ Hybrid (Language + Mindset) ตลาดแรงงานไม่ได้ต้องการเพียงผู้ที่พูดภาษาจีนได้ (Hard Skill) แต่ต้องการผู้ที่มี ความฉลาดทางวัฒนธรรม (Cultural Intelligence) และความรับผิดชอบเชิงวิชาชีพ ที่สามารถทำงานภายใต้ระบบการทำงานที่แตกต่างกันของไทยและจีนได้จริง

2. กลยุทธ์นอกสู่อิน (Outside-in) ความน่าเชื่อถือของหลักสูตรไม่ได้อยู่ที่ความพร้อมภายในมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว แต่อยู่ที่เครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันและภาคธุรกิจในประเทศจีน ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษามากกว่าการลดหย่อนเกณฑ์การรับเข้า

3. การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (Action-Based Learning) องค์ความรู้ที่จำเป็นเปลี่ยนจากทฤษฎีภาษามาเป็นทักษะการแปล และการจัดการสถานการณ์จริง โดยมีผลสอบมาตรฐานสากล (HSK) เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่จับต้องได้มากกว่าเกรดเฉลี่ยเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นสมรรถนะการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยบูรณาการสถานการณ์จำลองและวิชาชีพเฉพาะทาง เพื่อให้บัณฑิตสามารถทำงานได้ทันทีหลังจบการศึกษา

1.2 ควรกระชับความร่วมมือกับภาคธุรกิจและสถาบันในต่างประเทศอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างพื้นที่ฝึกงานและโอกาสในการรับเข้าทำงาน รวมถึงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาภายใต้หลักสูตร 2 ปริญญา เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความต้องการเชิงลึกของสถานประกอบการเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีหรือโลจิสติกส์ เพื่อนำมาพัฒนาโมดูลการเรียนรู้เฉพาะทางให้สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจโลกในอนาคต

2.2 ควรวิจัยติดตามผล (Follow-up Study) เกี่ยวกับความสำเร็จของบัณฑิต เพื่อประเมินว่าคุณลักษณะและทักษะที่หลักสูตรสร้างขึ้น ตอบโจทย์การทำงานในระบบพหุวัฒนธรรมไทย-จีน ได้อย่างมีประสิทธิภาพจริงเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

ณัฐณาภรณ์ เดชราช, ยุพวรรณษา ศรีโกเมนทร์ และธนัชชา พิพัฒน์พัลลภ. (2565). การสำรวจความต้องการศึกษาต่อหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารครุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 19(2), 1-13.

ถนอมศักดิ์ ศรีจันทร์ และนันทพัชร น้อยสวัสดิ์. (2567). การศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*, 15(1), 1-18.

จิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์. (2563). ความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีสองปริญญาปริญญาตรีต่อโท และปริญญาโทของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 24(1), 36-49.

ปิยนาด ปิยสาธิต. (2564). การวิเคราะห์ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนในตลาดแรงงานไทย ผ่านสื่อสารสนเทศออนไลน์. *วารสารบรรณศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 14(2), 35-47.

พรเพ็ญ จุไรยานนท์, สุภาพร อรุณวงศา และฐณัฐา ลากเลิศ. (2567). ความต้องการการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ (มสป.)*, 26(2), 50-65.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). สุวีริยาสาส์น.

วรทา รุ่งบานจิต, วราลี รุ่งบานจิต, วรรณถ แซ่เซ่น, รากร แซ่หู่่น และภากร นพฤทธิ์. (2559). *แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา: ยะลา.

อรัญญา แสนสระ, ฌานิต วงศ์สุวรรณ, โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล และจิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2566). การสำรวจความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยและภาษาจีนเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี*, 4(1), 27-38.

Biggs, J., and Tang, C. (2011). *Teaching for Quality Learning at University*. (4th ed.). Maidenhead: Open University Press.

George, D., and Mallery, P. (2003). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference*. (4th ed.). Allyn and Bacon.

Harden, R. M. (2002). Developments in outcome-based education. *Medical Teacher*, 24(2), 117–120.

Hertzog, M. A. (2008). Considerations in determining sample size for pilot studies. *Research in Nursing & Health*, 31(2), 180–191.

Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review*, 50(4), 370–396.

Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. Harper & Row.

Spady, W. G. (1994). *Outcome-Based Education: Critical Issues and Answers*. Alexandria, VA: American Association of School Administrators.